

GERECHTSHOF TE LEEUWARDEN

BELASTINGKAMER

155/62

22 januari 1963

UITSPRAAK

Het Gerechtshof te Leeuwarden, eerste enkelvoudige belastingkamer;

Gezien het beroepschrift, ingediend door X te Z ingekomen op 11 mei 1962 en gericht tegen de beschikking van 12 april 1962 van de Inspecteur der belastingen te Y betreffende de aan belanghebbende opgelegde aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1959;

Gezien de overige stukken, waaronder een door de gemachtigde van belanghebbende ter zitting overgelegde pleitnota, waarvan de inhoud als hier ingevoegd is te beschouwen;

Gehoord ter zitting van 19 september 1962, gehouden te W, de gemachtigde van belanghebbende en de Inspecteur;

Overwegende dat belanghebbende, die in de inkomstenbelasting voor het jaar 1959 werd aangeslagen naar een zuiver inkomen van f. 8.635,--, daartegen bezwaar inbracht bij de Inspecteur, die daarop de aanslag handhaafde bij een beschikking, waartegen belanghebbende is gekomen schriftelijke inlichtingen heeft verstrekt, waarvan een afschrift is gezonden aan de gemachtigde van belanghebbende, die dienaangaande van zijn gevoelen heeft doen blijken in een schriftelijk uiteenzetting, die in afschrift is toegezonden aan de inspecteur terwijl geen van partijen gebruik heeft gemaakt van de haar geboden gelegenheid om een nieuwe mondelinge behandeling der zaak te verzoeken;

Overwegende dat uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is gebleken:

dat belanghebbende, die bakker van beroep is en die sedert een aantal jaren te Z een zaak drijft, waarin hij brood banket en zogenaamde doorverkoopartikelen verkoopt, aangaf, dat dit bedrijf over het boekjaar 1958/1959 een verlies had

opgeleverd van f. 4.884,10 en dat zijn zuiver inkomen had bedragen f. 3.021,95 negatief;

dat bij de aangifte was gevoegd een aan belanghebbende gericht rapport van zijn gemachtigde, waarin deze onder meer mede deelde, dat de administratie over het boekjaar 1958/1959 door belanghebbende niet geheel volledig was bijgehouden, en dat daarom het resultaat moest worden opgemaakt door middel van kapitaalsvergelijking, hetgeen in dat rapport dan ook was geschied, waar bij een bedrijfsverlies werd berekend van f. 4.884,10;

dat de Inspecteur deze aangifte niet volgde doch het zuiver inkomen berekende als volgt:

a.	Inkooprijds der verkopen			f. 37.701,--
b.	Bruto-winst 65% van a.			f. 24.505,--
c.	Onkosten voor brandstof,			
	provisie e.d.	f. 7.684,--		
	Autokosten	f. 3.118,--		
	Lonen	f. 4.131,--		
	Onkosten via bank	<u>f. 1.014,--</u>		
		f. 15.947,--		
	Onkosten en rente beginbalans	<u>f. 1.110,--</u>		
		f. 14.837,--		
	Onkosten en rente eindbalans	<u>f. 1.312,--</u>		
	Privé onder onkosten			
	autogebruik	f. 500,--		
	water en licht	f. <u>150,--</u>	<u>f. 650,--</u>	<u>f. 15.499,--</u>
				f. 9.052,--
	Afschrijvingen			<u>f. 1.912,--</u>
	Winst boekjaar 1958/1959			f. 7.094,--
d.	Presentiegeld			f. 32,--
e.	Opbrengst goederen en roerend kapitaal			
	volgens aangifte	f. 2.347,--		
	minder wegens onderhoud vast goed	f. 421,--		<u>f. 1.926,--</u>
	Onzuiver inkomen			f. 9.052,--
f.	Persoonlijke verplichtingen			<u>f. 417,--</u>
	Zuiver inkomen			<u>f. 8.635,--</u>

dat het onder a voorkomende bedrag van f. 37.701,-- ontleend is aan de inkoopregisters van belanghebbende;

dat blijkt de door de Inspecteur verstrekte nadere schriftelijke inlichtingen volgens gegevens van de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst in het jaar 1959 bij bedrijven, die zowel brood, banket als doorverkoopartikelen verhandelden, de bruto-winst varieerde van 50,6% tot 104,9% van de inkoop, terwijl volgens een publikatie van het Economische Instituut voor de Middenstand uit een bij 41 plattelandsbedrijven ingesteld onderzoek bleek, dat in die bedrijven in 1959 de brutowinst gemiddeld 72% van de inkoop bedroeg;

Overwegende dat belanghebbende in het beroepschrift en mondeling ter zitting heeft gesteld:

dat hij er bezwaar tegen maakt, dat de Inspecteur, die de boekhouding van belanghebbende ondeugdelijk en het voor privé uitgegevene niet te bepalen acht, niettemin meent een netto-winst berekening te kunnen opstellen aan de hand van dezelfde boekhouding;

dat, indien men uitgaat van de door hem, belanghebbende, gestelde balansen per 1 mei 1958 en 30 april 1959, waarvan de juistheid door de Inspecteur niet is betwist, en voorts van een netto-winst van f. 7.094,--, zoals door de Inspecteur becijferd men komt tot een bedrag aan privé-opnamen van f. 21.022,--, hetgeen onmogelijk aan te nemen is, daar bij een privé-opname van f.10.000,-- het inkomen negatief en derhalve onbelast is;

dat de Inspecteur ten onrechte van mening is, dat de vereiste aangifte niet zou zijn gedaan en dat de bewijslast zou zijn omgekeerd;

dat hij concludeert tot vernietiging van de beschikking, waarvan beroep, en vernietiging van de aanslag;

Overwegende dat van de zijde van de Inspecteur is aangevoerd:

dat bij de aangifte weliswaar overgelegd waren balansen per 1 mei 1958 en per 30 april 1959 - die overigens niet gewaarmerkt of ondertekend waren - doch een verlies- en winstrekening 1958/1959 of een gespecificeerde winstberekening over het jaar 1959 ontbraken;

dat derhalve de vereiste aangifte niet is geschied en dus geldt de zogenaamde omkering van de bewijslast, zoals deze is geregeld in artikel 80 van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914;

dat voorts ook de omstandigheid, dat er aan de boekhouding zoveel

gebreken kleefden, dat de gemachtigde meende deze als basis voor de winstberekening door middel van de opstelling van een normale verlies- en winstrekening geheel en al te moeten verwerpen tengevolge heeft, dat in dit geding de bewijslast wordt omgekeerd.

dat belanghebbende aan de controlerende ambtenaar te kennen gaf, dat de brutowinst van de broodbakkerij rond 85% van de inkomsten zou hebben bedragen, van de banketbakkerij 110% en van de zogenaamde doorverkoop 25%, hetgeen, gelet op de verhouding der diverse inkopen volgens het inkoopregister, te weten rond 20 : 7 : 5 zou leiden tot een brutowinst van ruim 80% voor alle artikelen tezamen;

dat echter bij de regeling van de aanslag is uitgegaan van een gemiddelde brutowinst van slechts 65% van de inkopen;

dat hij, Inspecteur, de juistheid van de balansen per 1 mei 1958 en 30 april 1959 betwist;

dat belanghebbende in het verleden nimmer een negatief inkomen heeft gehad, terwijl bijzondere redenen, die daartoe in het betrokken boekjaar zouden hebben kunnen leiden, gesteld noch gebleken zijn;

dat hij concludeert tot handhaving van de bestreden aanslag;

Overwegende omtrent het geschil:

dat de Inspecteur ten onrechte meent, dat de gebreken, welke aan de boekhouding van belanghebbende kleefden, leiden tot omkering van de bewijslast in dit geding;

dat immers de omstandigheid, dat belanghebbende geen boekhouding had, welke als betrouwbare maatstaf voor de winstberekening kon dienen, nog niet tengevolge heeft, dat hij aan het Hof aannemelijk heeft te maken, dat het door hem aangegeven inkomen juist en het door de Inspecteur aangenomen inkomen onjuist is, daar een Inspecteur, afwijkende van het aangegeven inkomenbedrag, de juistheid zijner afwijking aannemelijk heeft te maken, ook al is door de aangever geen voldoende boekhouding gehouden;

dat tussen partijen vaststaat, dat belanghebbende zijn boekhouding zo onvolledig had bijgehouden, dat aan de hand daarvan een verlies en winstrekening over het boekjaar 1958/1959 of een gespecificeerde winstberekening over het jaar 1959 niet kon worden gemaakt;

dat belanghebbende, die in verband daarmee bij zijn aangifte behalve een

balans per 1 mei 1958 en een balans per 30 april 1959 een winstberekening door middel van kapitaalsvergelijking met schatting van de privé-uitgaven overlegde, geenszins gezegd kan worden de vereiste aangifte niet te hebben gedaan, en hij niet in gebreke is gebleven ten aanzien van een verplichting, op het niet nakomen waarvan het voorschrift van artikel 80, lid 1, van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914 de sanctie vormt;

dat naar 's Hofs oordeel de Inspecteur in de gegeven omstandigheden terecht voor de winstberekening de voorkeur heeft gegeven aan benadering van de winst door het aanleggen van een norm boven de door belanghebbende voorgestane methode van kapitaalsvergelijking met schatting van de privé-uitgaven, zulks in het bijzonder omdat een afdoende controle op de - door de Inspecteur betwiste - juistheid van een deel van de posten aan de actiefzijde der balansen, welke juistheid of onjuistheid van doorslaggevende invloed is op het eindresultaat van de berekening, onmogelijk is;

dat daar nog bijkomt, dat de aldus door belanghebbende gemaakte berekening leidt, tot de conclusie, dat hij, terwijl hij in het verleden nimmer een negatief inkomen heeft gehad, in het betrokken jaar een niet onbelangrijk verlies zou hebben geleden, waarvoor door hem geen enkele verklaring is gegeven;

dat deze onverklaarbare uitkomst van belanghebbende's berekening ernstig wantrouwen doet rijzen tegen de door hem opgemaakte balansen, die daarom voor de winstberekening buiten beschouwing zijn te laten;

dat belanghebbende niet geopponeerd heeft tegen het door - de Inspecteur gehanteerde brutowinstpercentage van 65, waarvan de juistheid en redelijkheid door de nader door de inspecteur schriftelijk verstrekte gegevens aannemelijk is gemaakt; dat het hoofdbezwaar van belanghebbende gericht is tegen het feit, dat de inspecteur, die de boekhouding ondeugdelijk acht, niettemin aan zijn berekening gegevens ten grondslag legt, die aan diezelfde boekhouding ontleend zijn, waarbij, naar door de gemachtigde ter zitting is verklaard, in hoofdzaak en in het bijzonder wordt bedoeld op het aan de administratie van belanghebbende ontleende inkoopcijfer van f. 37701,--;

dat dit bezwaar ongegrond is, daar bij de berekening van de Inspecteur zonder bezwaar gebruik mocht worden gemaakt van gegevens, ontleend aan de boekhouding van belanghebbende, daar, al werd de boekhouding in haar geheel verworpen, zij niettemin niet in alle onderdelen onjuist behoeft te zijn geweest, terwijl

bovendien de gemachtigde ter zitting heeft verklaard, dat hij de juistheid van laatstgemeld bedrag niet gemotiveerd kon bestrijden;

dat het argument van belanghebbende tegen de door de Inspecteur berekende netto-winst van f. 7094,--, te weten dat dit winstcijfer, wanneer men uitgaat van de door belanghebbende opgemaakte balansen, leidt tot een onaanvaardbaar hoog bedrag aan privé-uitgaven, geen hout snijdt, omdat, gelijk eerder overwogen, die balansen geen vertrouwen verdienen;

dat het beroep derhalve ongegrond is;

Bevestigt de beschikking van de Inspecteur.

Gedaan op 22 januari 1963, door de Heer Kapteyn, Raadsheer, Lid van de eerste enkelvoudige belastingkamer, in tegenwoordigheid van de Substituut-Griffier Hijink, en ondertekend door voornoemde Raadsheer en door voornoemde Substituut-Griffier.

Hijink

Kapteyn

Op 18 april 1963 afschrift
aangetekend verzonden aan beide
partijen.

De Griffier van het Gerechtshof te Leeuwarden,